

[Knud Jespersen.]

Jeg behøver vel ikke at sige, at vi er modstandere af reklame-tv. Hvis man tillader, at det bliver oprettet, er det i virkeligheden et angreb på demokratiet, og der kan føres en lige linje tilbage over Berufsverbot i Vesttyskland til McCarthyismen og andre former for ensretning. Det er noget af det farligste, for jeg ved jo meget vel, at det flertal i det høje ting, der ikke vil gøre noget for at mildne krisens virkninger, kan så i al fald gøre noget for, at virkningerne ikke skal omtales. Det er hr. Erhard Jakobsen jo efterhånden blevet ekspert i; bare man tilslører billedet, kan man vel ikke se det, og så kan man i al fald bedøve, og de, man bedøver, kan rammes af afmagt, hele verden ser uhyggelig ud, krisen er en fælles sag, og derfor må vi bøje os under det fælles åg. Og når man så fortæller, hvilke overgreb der sker, ja, så er forklaringen, at det er venstrekværnerne i Danmarks radio. Jeg var lige ved at sige — men man må jo ikke tage Guds navn forfængeligt — Gud give, at der var de mange venstreorienterede, som hr. Erhard Jakobsen taler om, så havde der måske været lidt mere fornuftig balance også mellem sandhed og urigtighed, mellem objektivitet, kommentarer og direkte nyhedsformidling.

Jeg er ked af, at ministeren er villig til at overveje — og det lød positivt — venstres forslag, som jo også indebærer de ting. Det er farligt, og så har det ingen værdi at diskutere forsamlingshuse og alt det andet. Så har det ingen værdi at diskutere, hvordan man demokratiserer og udvider befolkningens indflydelse, for så vil man jo simpelt hen tage magten fra den.

Når jeg nævnte Helsingforsaftalen, ved jeg meget vel, at det ikke er Danmarks radio og radiorådet, som skal administrere den, men denne regering og dette folketing, tør jeg vel gå ud fra stort set, har godkendt Helsingforsaftalen. Regeringen har underskrevet den. Der har vi en nyhedsformidling i Danmarks navn, som forvrider alle de ting, man overhovedet har muligheder for omkring den socialistiske verden. Jeg forlanger ikke skønmalier. Jeg er meget enig med hr. Ole Espersen. Jeg forlanger, at man kritiserer og vurderer ganske objektivt, men hvis man vil bringe nyheder, så må man lægge de virkelige, reelle informationer frem og ikke sådan,

som eventuelt hr. Knud Jespersen eller hr. Erhard Jakobsen måtte se dem. Så må man bringe den nøgne virkelighed. Det er noget af det, vi har skrevet under på, sådan at man har forklaringen. Men hvorfor rejser jeg det i denne forbindelse? Fordi man kyser Danmarks radios medarbejdere. Man er bange. Hver gang man har haft en eller anden form for udsendelse, der nærmer sig objektivitet, skal man lynhurtigt, som det også er sagt her i debatten, have nogle højreforvredne udsendelser, men hvis man tog de højreforvredne udsendelser, ville man se, at 9/10 af det, der bringes og bringes i den bedste sendetid, er inspireret af denne angst for, at medarbejderne skulle komme i klemme, og også af den grund ønsker vi naturligvis, at medarbejderne får mere indflydelse på både tv og radio.

Som sagt vil vi, når loven endelig skal behandles, også komme med forslag til sammensætning af de styrende organer. Vi er indstillet på, at forbrugerne, i dette tilfælde befolkningen og navnlig fagbevægelsen, må sikres mere afgørende indflydelse, at medarbejderne må sikres indflydelse. Vi vil ikke på nogen måde kunne godtage hverken socialdemokratiets eller SFs forslag, sådan som de ligger, og vi må ganske voldsomt vende os imod den styringsform, som er kommet til udtryk fra venstres side.

Radio og tv er en stormagt også i vores lille land, men hvis man mener noget med sin snak om demokrati, må det ikke alene være alsidigt, men også frisindet, og så må det være underkastet en folkelig kontrol, med garanteret demokrati, sådan at ingen former for heksejagt imod Danmarks radios medarbejdere kan føre til, at man laver sløvende eller passiviserende udsendelser.

Erhard Jakobsen (CD):

Der er et gammelt ord, der siger, at utak er verdens løn, og det må man jo også i dette tilfælde sande. Her har jeg tilbragt et par formiddagstimer, hvor solen strålede udenfor, med at sidde og høre en båndgengivelse af en tv-udsendelse om Sovjet, som var indklaget af nogle unge mennesker, der mente, at Sovjet var urigtigt og dårligt behandlet. Jeg har brugt et par timer på at sidde og undersøge, om man behandler Sovjet værre, end man behandler USA. Det er nu umuligt, men derfor kan filmen godt